

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 8. januar 2024

Sag BS [nr]

Autoforhandler
(advokat [redacted])

mod

Købstædernes Forsikring, Gensidig
(advokat Jesper Ravn)

Denne afgørelse er truffet af dommer Sanne Bager.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 2. januar 2023.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte skal dække skade på en bil, der har været forsikret hos sagsøgte.

Autoforhandler har nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale kr. 145.000 med almindelig procesrente fra 16. juli 2021, subsidiært fra sagens anlæg.

Købstædernes Forsikring, Gensidig har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Det omhandlede køretøj, en kassevogn af mærket [REDACTED] med stelnummer [REDACTED], tilhører sagsøger og var forsikret hos sagsøgte under policenummer [REDACTED] med ikrafttræden den 1. januar 2021.

Det fremgår af policen, at vilkår for policen er [REDACTED], samt at forsikringen omfatter ansvarsforsikring og kaskoforsikring inkl. brand. Desuden indeholder policen følgende klausul om udlejning til værkstedskunder:

" ...

Udlejnings- og udlåningskøretøjer

Uanset det i vilkårene nævnte må køretøjet udlejes/udlånes til kunder. Det er dog en betingelse for forsikringsdækningen, at udlejning/udlån alene sker i den periode, hvor kundens egen bil er til reparation og/eller service. Køretøjet må ligeledes lejlighedsvis udlejes selvom kunden ikke har en bil til reparation og/eller service.

Er lejer/fører under 23 år, gælder en selvrisiko på 10.000 kr. (indeks 2017)

Ved skader der sker udenfor Danmarks grænser, gælder der en selvrisiko på 10.000 kr. (indeks 2017) ved enhver skade.

Dækning af bortkomst.

Bortkomst i forbindelse med udlejning af køretøjer, hvorved forstås, at køretøjet er forsvundet uden at der foreligger tyveri eller røveri, er omfattet af forsikringen.

Dækningen er betinget af, at lejers identitet samt gyldigt kørekort er noteret før udlevering. Udlejning skal ske med betaling via betalingskort. Der skal kunne fremvises en kopi af lejers kørekort, sygesikringskort samt det benyttet betalingskort, før bortkomst er omfattet af forsikringen.

Desuden er det en forudsætning, at udlejning ikke sker i strid med reglerne i Bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Der gælder en særskilt selvrisiko for dækning af bortkomst på 10% af skadesudgiften, dog minimum 10.000 kr. (indeks 2018) Gælder også ved følgeskader på bilen, som følge af bortkomst.

Medlemskab i BO er et krav for, at ovenstående dækning er gældende.

..."

Ved lejekontrakt af 29. april 2021 udlejede sagsøger køretøjet til [REDACTED], som er ejet af A. Lejekontrakten indeholder ingen angivelse af lejeperiodens slutning.

Køretøjet blev ført af B på tidspunktet for færdselsuheldet den 9. juli 2021, hvor køretøjet blev totalskadet.

Sagsøger anmeldte skaden til sagsøgte den 15. juli 2021, og taksationsrapport blev udfærdiget den 1. september 2021.

Ved brev af 5. november 2021 afviste sagsøgte at dække skaden i henhold til erstatningsopgørelse på 145.000 kr. under henvisning til, at køretøjet havde været udlejet fra den 29. april 2021 og frem til skadesdatoen den 9. juli 2021, og dermed en længere lejeperiode end omfattet af dækningsudvidelsen for "lejlighedsvis udlejning". Ved brev 30. maj 2022 fastholdt sagsøgte afvisning af dækning under forsikringen.

Der er størrelsesmæssigt enighed om sagsøgers påstand, og om at sagsøgte overtager retten til køretøjets rester, hvis sagsøger opnår medhold.

Der er ikke enighed om den af sagsøger nedlagte rentepåstand.

Forklaringer

Vidne 1 har forklaret, at Autoforhandler blev etableret i slutningen af 70'erne. I 2009 blev han opfordret til at starte autoværkstedet. Han er uddannet pladesmed. Autoforhandler handler ikke med biler udover 4-5 stykker om året. Tidligere havde Autoforhandler som forsikringsselskab. For 6-7 år siden skiftede de til sagsøgte. Det skyldtes, at sagsøgte kom med et godt tilbud. Tegningen af forsikringen foregik i frokostlokalet hos Autoforhandler. Han var til stede sammen med en kontordame og en fra sagsøgte. Han fik forelagt, hvad de kunne tegne af forsikring. Han gik ud fra, at sagsøgte havde forstand på biler. Han havde 25-30 lånebiler dengang, og det var dem, som han gerne ville have forsikret. Det var alle typer biler, som blev anvendt som lånebiler. Det blev vurderet, at lånebiler skulle betragtes som udlejningsbiler.

Antallet af lånebiler er i dag lidt færre. Ved reparation kan kunden få en lånebil. Da de skiftede til sagsøgte, skulle der være styr på udlejningsbilerne. De talte ikke om vilkårene for udlejning. Mødet tog ca. en time. Han husker ikke, hvor meget der blev gennemgået ved mødet. Han fik ikke noget at vide om, hvor lang tid bilerne måtte være udlejet. Udlejning i weekender var primært til værkstedskunder. Der bliver udlejet 5-8 biler om måneden i weekender. Udlejningen af den omhandlede bil var med en forventet lejeperiode til slutningen af sommerferien.

Med hensyn til salg af biler, så har han solgt ca. 70 % til erhverv og ca. 30 % til private. Han har ikke gjort sig overvejelser om, at der var kunder, han ikke måtte leje ud til.

Han har ikke talt med assurandøren siden tegningen. Han har ikke talt med nogen om særvilkåret om "kun lejlighedsvis udlejning".

Han har udlejet i mere end 30 dage 5-6 gange, mens han har været forsikrings-tager hos sagsøgte. Han kendte ikke denne lejer. Det var bogholderen, der lavede lejekontrakten, mens han talte med ham og sendte ham afsted. Han hørte ikke fra lejeren frem til uheldet. Han var i [REDACTED], da han blev ringet om uheldet. Han fik tilsendt nogle billeder, men der gik nogen tid, før skaden blev gjort op. Han kendte ikke til registreringskravet ved udlejning mere end 30 dage. Politiet har ikke rettet henvendelse til ham, og han har ikke fået nogen bøde. Han har ikke haft udlejning mere end 30 dage efterfølgende.

Bilen står på værksted, og det kom den umiddelbart efter skaden. Taksator kontaktede ham og sagde, at bilen var totalskadet, og derefter blev de enige om prisen. En bil er totalskadet, når bilen bliver skadet for mere end 60-70 %, og så forsvinder registreringsafgiften. Taksator tog ikke forbehold for, at sagsøgte ikke ville dække. Først da han fik brevet i november, fandt han ud af det. Bilen har været solgt på auktion, men det måtte annulleres.

Han gik ud fra, at [REDACTED] skulle bruge bilen til flytning/godstransport eller flyttetransport. Lejekontrakten blev indgået den 29. april 2021. Der var en forventning om, at man kunne bruge bilen til udlejning i en periode.

Ca. 90-95 % af de biler, de har, er brugte biler. Han står selv for omregistrering ved både salg og køb af biler, bortset fra de få nye biler, han har købt.

Han ved ikke, hvornår selve lejekontrakten er indsendt til sagsøgte. Hans kontordame må have sendt den ind. Værkstedstilbuddet er ikke til betaling, som det også fremgår. Faktura ville følge, når arbejdet var udført. Han er ikke bekendt med sagsøgtes mulighed for at foretage risikovurdering ved punkt 8 i forsikringsvilkårene.

Vidne 2 har forklaret, at hun er motorspecialist hos sagsøgte og har ansvar for motorprodukter. Hun er også teamchef for store aftaler. Hun har været ansat hos sagsøgte i 23 år og været med til at starte motor op. Hun har ikke haft noget med denne skade at gøre, og hun har ikke hørt om sagen. BO -aftalen er en brancheaftale indgået i 2016 mellem brancheforeningen (BO) og sagsøgte. Aftalen forlænges for 3 år ad gangen. Motorkøretøjsforsikringen, som sagsøger har tegnet, ligner et almindeligt produkt. Normalt undtages udlejning fra dækning. Det er baggrunden for, at der er skrevet "Uanset det i vilkårene nævnte må køretøjet udlejes/udlånes til kunder" i det første afsnit om udlejnings- og udlåningskøretøjer. Med "Det er dog en betingelse for forsikringsdækningen, at udlejning/udlån alene sker i den periode, hvor kundens egen bil er til reparation

og/eller service" menes der en traditionel lånebil i den periode, hvor en bil er på værksted. Den sidste sætning i afsnittet om "Køretøjet må ligeledes lejlighedsvis udlejes selvom kunden ikke har en bil til reparation og/eller service" er en udvidelse af dækningen i forbindelse med leje/lån. Hun har ikke formuleret sætningen, men været med til at godkende den. Det kom sig af, at værkstedet havde biler stående og gerne ville leje dem ud. F.eks. hvis en kunde havde købt en bil, og bilen først kom en uge senere, eller en kunde skulle bruge en bil 3 dage.

Med hensyn til udlejning i f.eks. to måneder så har det ikke været tanken at dække udlejning i en længere periode. Hun er ikke bekendt med, om det har været drøftet med BO . Hun har ikke kunnet grave det frem.

Det er naturligt, at den gældende lovgivning, herunder kravet om omregistrering i registreringsbekendtgørelsen, skal overholdes.

Det var BO , der skrev ud til medlemmerne om at huske at overholde omregistreringsbekendtgørelsen, hvis der blev udlejet mere end 30 dage.

Hun har spurgt dem, der sidder med området, om de kan huske sager, hvor der er kommet ny bruger på ved omregistrering. De svarede, at man i så fald ville set på, om brugeren kunne forsikres hos dem og i givet fald rette det i policen. Hun har ansvaret for sagsøgte acceptregler, der også var gældende i 2021. Indtegnede personbiler og vare-/lastvogne sker i henhold til vilkår [REDACTED], og disse vilkår skal følges. Sagsøgte har ikke nogen enkeltstående ansvarsforsikringer. Når udlejningskøretøjer er anført som køretøjer, der ikke kan tegnes forsikring for, så drejer det sig om decideret udlejning. Autoværkstedet har kun lidt indtjening ved udlejning. " Gods mod betaling, såsom flytteforretning og vognmænd" under køretøjer, som ikke kan forsikres, drejer det sig om lån af bil generelt til dette formål. Der er mulighed for dispensation, men det forudsætter en stor overordnet aftale.

Hvis lejer kører egne ting ud, er det ikke godstransport mod betaling. Hun har fået oplyst af afdelingen, at føreren stod som kurer. Hvis det f.eks. var blomsterud-bringning af egne blomster i 40 dage, så ville det også være omfattet, men hvis det var 2 år, ville man sige nej. Man går ud fra, at de 30 dage vedrørende registrering overholdes. I punkt 8 i forsikringsvilkårene er anført ændring i adresse for faste bruger og ændringer i brugerforhold. Det er det samme. Hvis der er tale om brugerskifte, skal der ske omregistrering. Hun er ikke bekendt med, om de i deres sager har fået noget at vide om brugere.

Klausuler i motorkøresforsikringen blev fremhævet, fordi de var klar over, at det kunne være en udfordring med klausulen, men hun husker ikke, hvornår den kom ind.

Parternes synspunkter

Autoforhandler har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Til støtte for den nedlagte påstand skal jeg gøre følgende anbringender gældende, idet det overordnet set gøres gældende, at der er sket en forsikringsdækket skade, der kan opgøres til det påstævnte beløb.

1. UDLEJNINGEN ER FORETAGET IHT. POLICEN.

Det gøres gældende, at udlejningen isoleret set er sket i overensstemmelse med forsikringspolicens klausul om udlejning. Køretøjet var indregistreret til udlejning uden fører, og policen dækkede skader iht. dette.

Den foretagne udlejning opfylder ved lejekontrakten ubestrideligt de formelle krav i bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører. Det forhold, at brugeren ikke er registreret som bruger i motorregistreret – og at der dermed er sket en tilsidesættelse af en formalitetsbestemmelse i registreringsbekendtgørelsen - har ikke dækningsmæssig relevans, idet der ikke er opsat betingelser herom i policen.

Overordnet set gøres det derudover særligt gældende, at hverken policen eller betingelserne undtager udlejning til kurerkørsel eller godstransport, og sagsøgte er nærmest til at føre bevis herfor som koncipist af policen. Det må således lægges til grund som ubestridt, at det ikke er en betingelse for dækning, at udlejning ikke – uanset lejeperiodens længde – sker til kurer-kørsel.

At der i betingelserne er anført, at udlejningskøretøjer ikke dækkes, synes irrelevant al den stund sagsøgte netop bekræfter, at udlejning lejlighedsvist dækkes. Det har i øvrigt intet med kurerkørsel at gøre.

Samlet set gøres det gældende, at forsikringsdækningen er aftalt og omfatter den skete skade, og at sagsøgte ikke har ført bevis for, at det er specificeret i policen,

- at det kun er visse udlejninger, der dækkes, (dvs. udlejninger til andet end godstransport) og
- at det ikke er udlejninger, hvor formalitetskravet om brugerregistrering i motorregistreret er opfyldt

begge under henvisning til koncipistreglen.

Der er i øvrigt ikke ført bevis for, at begrebet "bruger" i forsikringsbetingelsernes § 8, litra b, skal fortolkes i overensstemmelse med registreringsbekendtgørelsen, og også her gøres det gældende, at sagsøgte har bevisbyrden herfor. Den "naturligt indbyggede forudsætning" herom er ikke påvist, jf. neden om dette ifht. fareforøgende omstændigheder.

Det skal selvstændigt bestrides, at de påberåbte – interne – acceptbetingelser – udgør en del af parternes aftale, hvilket sagsøgte i øvrigt har bevisbyrden for. Denne bevisbyrde er ikke løftet. Sagsøgte har end ikke oplyst, hvornår disse regler skulle være udleveret til sagsøger i forbindelse med tegningen af forsikringen eller efterfølgende. Tværtimod har sagsøgte i brede vendinger gjort gældende, at acceptreglerne gælder "bare fordi" – uanset de ikke er udleveret; og det er vist at gøre vold på forståelsen af aftalelovens § 1.

Tilsvarende har sagsøgte ikke løftet bevisbyrden – endsige forsøgt dette – for, at forsikringen alene gjaldt korttidsudleje til andet end kurér-kørsel (herunder korte udlejninger til kurér-kørsel). Dette må – jf. provokationen herom – komme sagsøgte processuelt til skade.

1. KØRETØJET BLEV ANVENDT TIL "LEJLIGHEDSVIS" UDLEJNING, JF. BETINGELSERNE

Det gøres gældende, at den foretagne udlejning har været lejlighedsvis. Sagsøgte har anvendt betegnelsen i klausulen uden nærmere at definere dette. Der er ubestridt alene er en begrænsning omkring "lejlighedsvis" knyttet op på leje, der sker til kunder, der ikke samtidig har en bil på værksted.

"Lejlighedsvis" defineres i den danske ordbog som "af og til", eller "med mellemrum". Det betyder, at begrebet reelt set i forsikringssammenhænge henviser til, at der skal være et mellemrum *mellem* udlejningerne – men intet om, hvor længe de hver især skal være. Dette understøtter en fortolkning af, at der kun må udlejedes "x" (få) gange om året – med et vist mellemrum imellem hver udlejning; men det præcise mellemrum kendes ikke.

I praksis kunne definitionen dog også være udlejning til mange i korte periode med korte mellemrum, hvilket dog harmonerer dårligt med den almindelige forståelse af begrebet "lejlighedsvis".

Det er dog ubetænkeligt at lægge til grund, at sagsøgte ikke – personificeret ved sin assurandør – har italesat dette nærmere overfor sagsøger, der ej heller har haft anledning til at spørge ind hertil ved forsikringstegningen.

Sagsøgte har i sin duplik gjort gældende, at "lejlighedsvis" relaterer sig til antallet af udlejninger – i øvrigt (uhjemlet) kombineret med overholdelsen af ud-

lejningsbekendtgørelsen, hvor bilen således ikke kunne være til rådighed for værkstedskunder. En sådan fortolkning bestrides som naturlig i forhold til betingelserne; der er intet anført heri, der kræver, at bilen er til rådighed for værkstedskunder i en bestemt procentdel af året.

Det bestrides i øvrigt, at hjemlen til lejlighedsvis udleje er en undtagelse til en hovedregel, der skal fortolkes indskrænkende og til fordel for sagsøgte som en dækningsudvidelse, jf. særligt det forhold, at sagsøgte intet har foretaget sig for at gøre særligt opmærksom herpå.

Derfor – og med afsæt i, at sagsøgte er den professionelle part ifht. forsikrings-tegningen og i koncipistreglen – er sagsøgte nærmest til at bære risikoen for, at sagsøgte forstår – der fortsat synes noget uklar – skal lægges til grund som ubestridt. Det bestrides herefter, at sagsøger har gjort sagsøger opmærksom på, hvorledes sagsøgte forstod begrebet ”lejlighedsvis kørsel”, og at sagsøgte først i duplikken har forsøgt at forklare begrebets forståelse nærmere.

Det gøres derfor gældende, at ”lejlighedsvist” alene vedrører mellemrummet mellem udlejningerne; hverken antallet eller længden heraf, og fortolkningen bestrides på alle måder at have sammenhæng med, hvorvidt registreringsbekendtgørelsen og udlejningsbekendtgørelsen er overholdt.

Det bemærkes da også, at det ikke fra sagsøgte side er gjort gældende, at der er afgivet urigtige oplysninger ved tegningen af forsikringen til trods for, at sagsøgte er fuldt bekendt med nu, at der i ca. 10 tilfælde har været foretaget udleje i mere end 30 dage uden at foretage en omregistrering i DMR til bruger.

1. DER ER IKKE INDTRÅDT EN RELEVANT FAREFORØGELSE, JF. FAL § 45.

Sagsøgte har videre gjort gældende, at der er indtrådt en sådan fareforøgelse ved at leje bilen ud i 2,5 måned til lejer, at dækning helt er bortfaldet – tilsyneladende uanset om der er tale om udlejning til en værksteds-kunde eller en ”ren” lejer. Det synes i sagsøgte anbringender også at være en fareforøgende omstændighed, at udlejningen er sket til et transportfirma, dvs. til kurer-kørsel.

Begge dele bestrides.

Det er uafklaret, om sagsøgte både refererer til ansvarsdækning og kaskodækning, men da der heldigvis ikke er tale om en ansvarsskade, er det alene relevant at vurdere indsigelsen ifht. kaskodækningen.

Det er ubestridt, at sagsøgte som forsikringsselskab har bevisbyrden for, at en indtrådt fareforøgelse har forårsaget skaden; i dette tilfælde fareforøgelsen –

formentlig bestående af *at* der er sket en tilsidesættelse af registreringsbekendtgørelsens omregistreringspligt, *når* der blev udlejet til kurer-kørsel.

Det bestrides overordnet, at der er tale om en fareforøgelse, der er omfattet af sagsøgte ret til at påberåbe sig den iht. FAL § 45, stk. 1. Dette skal ses i lyset af, at sagsøgte end ikke har præciseret sit anbringende ifht. hvilken fareforøgelse, der reelt set er tale om, jf. straks nedenfor.

1.1. Der er ikke indtrådt en fareforøgelse ved tidsubestemt udlejning.

Det er uklart, om sagsøgte gør gældende, at det ukonditionsmæssige består i, at lejekontrakten var tidsubegrænset *eller* at lejekontraktens de fakto forløb strakte sig ud over de 30 dage, der udgør tidsgrænsen for den i registreringsbekendtgørelsen, anførte bruger-registrerings-periode. Med andre ord: Det er uklart, om sagsøgte ville have dækket, såfremt lejekontrakten reelt set var afsluttet indenfor de 30 dage – uanset den tidsmæssigt oprindeligt var tidsubegrænset.

Det gøres dog gældende, at sagsøgte ikke kan påberåbe sig fareforøgelse ifht. hertil, hvoraf det eneste relevante kan være, at registreringsbekendtgørelsen ordensforskrift om registrering af en "bruger", dvs. én, der i mere end 30 dage har rådighed over et køretøj, er tilsidesat. Det bemærkes hertil, at ordensforskriften er bødebelagt, og at sagsøger ikke har fået en bøde for forseelsen.

Det bestrides, at den i betingelsernes § 8 litra a og b angivne pligt til at meddele ændringer i "brugerforhold" uden at dette nærmere er defineret, udgør en tilstrækkelig præcisering til, at det kan påberåbes under FAL § 45. Således er eksempelvis begrebet "faste bruger" anvendt i litra a, hvilket begreb ikke følger af lovgivningen.

Uanset sagsøgers arbejde med biler bestrides det, at et værksted skulle have sær- og detallovgivning på bekendtgørelsesniveau om registreringsforhold så tæt på, at værkstedet uden videre skulle knytte "bruger" (og det ulovbestemte "faste bruger") sammen med definitionen i registreringsbekendtgørelsen. Sagsøgte har bevisbyrden herfor. Sagsøger er et autoværksted – ikke en professionel udlejer.

Det er derudover fortsat ikke bevist, at skaden *i sig selv* kunne være undgået, hvis bilen havde været udlejet tidsbegrænset og for en fx 3-dages periode. Denne bevisbyrde påhviler sagsøgte, hvilken bevisbyrde søges løftet ved anbringender byggende på "naturlig sproglig forståelse" – uagtet koncipistreglen, som synes ubestridt fra sagsøgte side. Af forsikringsbetingelsernes § 8 fremgår da også bare, at forsikringen vil blive ændret – ikke at den umuliggøres.

1.2. Der er ikke indtrådt en fareforøgelse ved udlejning til kurer-kørsel.

Det bestrides overordnet set, at der er sket en sådan fareforøgelse ved selve udlejningen, at der forelå en pligt til at meddele fareforøgelsen, jf. FAL § 45, idet denne anførte fareomstændighed (udlejning til kurér-kørsel) IKKE er særskilt anført i policen. Sagsøgte har erkendt bevisbyrden herfor – men har ikke anvist den nærmere hjemmel hertil.

Herefter – og allerede fordi der grundlæggende ikke er tale om en fareforøgelse, der har stået sagsøger klart, finder § 45 i første række slet ikke anvendelse i forhold til udlejningstypen, og allerede af den grund kan fareforøgelse ikke påberåbes af sagsøgte i forhold til udlejningstypen.

2. SAGSØGTE HAR IKKE GJORT INDSIGELSE IHT. FAL § 48 UDEN UNØDIGT OPHOLD.

Måtte § 45 finde anvendelse, gøres det gældende, at sagsøgte ikke uden unødigt ophold har givet behørig meddelelse herom til sagsøger, som sagsøgte er forpligtet til i medfør af FAL § 48.

Sagsøgte blev bekendt med de oplysninger, der lægges til grund for henvisningen til fareforøgelse, senest den 16. juli 2021, hvor sagsøger fremsendte disse til sagsøgte i forbindelse med behandlingen af anmeldelsen. Der er således tale om oplysninger, som sagsøgte specifikt og individuelt rekvirerede til brug for behandlingen af denne sag. Sagsøgte har aldrig tidligere udbedt sig eksempler på lejekontrakter eller lignende.

Først den 28. december 2021 gjorde sagsøgte indsigelse mod den indtrufne fareforøgelse, hvilket ubestrideligt ikke er uden unødigt ophold.

Det bestrides, at § 48 alene skulle finde anvendelse på fareforøgelser, der opnås kendskab til *efter* en indtrådt forsikringsbegivenhed. En sådan fortolkning har ikke støtte i hverken lovgivning eller praksis, ligesom det kan undre, at sagsøgte først beskæftiger sig med temaet langt inde i parternes korrespondance.

Herefter gøres det gældende, at sagsøgte heller ikke på dette grundlag kan påberåbe sig fareforøgelserne.

3. SAGSØGTE VILLE HAVE DÆKKET SKADEN, UANSET FAREFORØGELSEN

Endelig gøres det gældende, at selvom sagsøgte måtte kunne påberåbe sig fareforøgelse(rne) som grundlag for afvisning iht. § 45, så skal dækning uagtet ske, idet sagsøgte ikke har dokumenteret, at man ikke ville have forsikret bilen un-

der disse nye omstændigheder. Det bestrides, at bevisbyrden herfor påhviler sagsøger; sagsøgte er nærmest til at dokumentere dette. Der henvises dog til § 8 i.f. i betingelserne, hvoraf alene fremgår, at forsikringen ændres; ikke opsiges.

Sagsøgte gør i den forbindelse gældende, at selskabet aldrig indtegner køretøjer anvendt til kurér-kørsel (godstransport), hvilket den udlejede bil efter sagsøgtes opfattelse var anvendt til på skadestidspunktet. Sagsøgte er opfordret til at dokumentere dette – herunder dokumentere, hvorledes dette sikres – dvs. hvilke undersøgelser sagsøgte foretager på tværs af alle kunder med alle biler, idet kurér-kørsel ikke nødvendigvis kun udføres af særlige biltyper. Heroverfor har sagsøgte meddelt, at denne undersøgelse ikke foretages af assurandørerne. På baggrund af denne oplysning – og idet det har formodningen imod sig, at sagsøgte aldrig forsikrer køretøjer, der anvendes til kurer-kørsel af den ene eller anden slags (herunder samtlige landets lastbiler og en væsentlig del af alle mindre kassevogne), må anbringendet afvises. Det er ganske enkelt utroværdigt.

Dernæst gøres det gældende, at der IKKE er indsat en begrænsning på den udlejning, der kan foretages af sagsøger, for så vidt denne kundetype – hverken til værkstedskunder eller andre. Det skal særligt fremhæves, at en sådan begrænsning ville kræve en særlig hjemmel i policen/klausulerne, idet det ville efterlade et ganske omfattende undersøgelsesarbejde hos sagsøger i forbindelse med udlejning til professionelle – det være sig enhver med et cvr. nummer. Sagsøger ville nemlig være pålagt at spørge nærmere ind til den specifikke anvendelse af udlejede køretøjer – uanset om lejeperioden var helt ned til få timer.

Det må lægges til grund, at sagsøgte ikke har taget forbehold for sådan brug, og supplerende bemærkes, at den pågældende biltype – en stor kassevogn – ofte anvendes netop professionelt; både af håndværkere og andre med et større transportbehov. Bilens type burde derfor have givet sagsøgte og dennes assurandører grund til at være særlig opmærksom på at få indskrevet eventuelle begrænsninger direkte i policen.

4. AD SAGENS ØVRIGE FORHOLD

For så vidt sagen i øvrigt gøres det gældende, at sagsøgtes taksator – ved at taksere bilen og anføre afregningstypen som ”faktura følger” har givet sagsøger en sådan retsbeskyttet forventning om dækning, at sagsøgte er forpligtet heraf.

At sagsøger – som følge af, at virksomheden er et professionelt værksted – ikke skulle kunne støtte ret på taksatorrapportens udvisende, bestrides. Tværtimod er sagsøger netop vandt til at kunne støtte ret på taksatorrapporter, der udarbejdes af sagsøgtes professionelle taksatorer. Dækningsafvisningen/tilbagekaldelsen sker da også først længe efter, at taksatorrapporten er udarbejdet uden forbehold.

..."

Købstædernes Forsikring, Gensidig har i sit påstandsdokument anført:

"...

Til støtte for den nedlagte frifindelsespåstand gøres det gældende,

At den hos Købstæderne tegnede forsikring for udlejnings- og udlåningskøretøjer baserer sig på en udvidelse af motorkøretøjsforsikringens dækning, der i øvrigt undtager udlejningskøretøjer, hvorefter forsikringen er udvidet, således at alligevel køretøjet må "udlejes/udlejes til kunder",

At der herved er tale om en klar og tydeliggjort dækningsudvidelse, som i policeklausulen er specificeret, således at dækningen alene omfatter udlejning/udlån, der *"alene sker i den (tidsbegrænsede) periode, hvor kundens egen bil er til reparation og/eller service"*,

At der herved er foretaget en klar og afgrænset (og tidsbegrænset) udvidelse af dækningen, som herefter er yderligere udvidet med angivelsen i klausulens tredje led, hvorefter *"køretøjet må ligeledes lejlighedsvis udlejes selvom kunden ikke har en bil til reparation og/eller service"*,

At det herved er specificeret, at det altovervejende udgangspunkt for udlejning/udlån af køretøjet er, at dette alene kan ske, når kundens egen bil er indbragt på værkstedet, men at der herudover *"lejlighedsvis"* også er dækning under udlejning/udlån, selvom en kunde ikke har bil til reparation,

At der efter en naturlig sproglig forståelse af dækningsudvidelsen (og dermed fravigelsen fra undtagelsen i forsikringsbetingelserne) må lægges vægt på, at forsikringstager undtagelsesvist kan foretage udlejning af et køretøj – i tillæg til udlejning eller udlån, når kundens bil er indbragt til service – når dette alene sker *"lejlighedsvis"* (dvs. når køretøjet ikke i øvrigt er i brug som erstatningskøretøj under service eller reparation af en kundes bil),

At den som bilag 3 fremlagte tidsubegrænsede lejekontrakt helt åbenbart ikke kan anses for at være udtryk for *"lejlighedsvis"* udlejning af køretøjet, idet køretøjet herved permanent bringes udenfor sagsøgers rådighed, hvorved indgåelsen af lejekontrakten ikke opfylder formålet med udvidelsen af dækningen i betingelserne, nemlig at kunne stille et erstatningskøretøj til rådighed for kunder,

- At det herefter har været åbenbart for sagsøger, at den tidsubegrænsede udlejning skete i strid med forsikringsbetingelsernes dækningsudvidelse for "lejlighedsvis" udledning, hvorved særligt fremhæves, at Købstæderne med rette måtte kunne lægge til grund, at sagsøger overholdt registreringsbekendtgørelsen i forbindelse med udlejning af køretøjet,
- At det må anses for ubestridt, at sagsøger ikke overholdt registreringsbekendtgørelsen ved at indgå en tidsubegrænset lejekontrakt, hvor kunden ikke blev omregistreret til fast bruger af køretøjet, jf. registreringsbekendtgørelsen § 42,
- At det i tillæg hertil aldrig var oplyst til Købstæderne, at sagsøgers køretøjer skulle anvendes til udlejning til godstransport, hvorved fremhæves, at sagsøger ikke i CVR-registeret er angivet som en biludlejningsvirksomhed, men derimod som en autoforhandler,
- At Købstædernes Forsikring slet ikke foretager indtegning af køretøjer, der er bestemt til anvendelse til udlejning i henhold til selskabets acceptregler pkt. 4.5.3, jf. bilag A,
- At det herved fremhæves, at Købstæderne ikke har kontraheringspligt i forhold til hverken forsikringstagere generelt eller specifikt for indtegning af udlejningskøretøjer, at sagsøger ved indtegning af forsikringen hos Købstæderne har valgt at underkaste sig de acceptregler, som selskabet måtte have fastsat, herunder selskabets regler for, om og i hvilket omfang, man ønsker at opretholde forsikringen, for det tilfælde, at der indtræder en fareforøgende omstændighed (en risikoforandring), som skulle have været oplyst til selskabet, jf. herved tillige FAL § 45,
- At det påhviler sagsøger at godtgøre, at Købstæderne ville have indtegnet og opretholdt en forsikring for et køretøj, der skulle udlejes til kurerkørsel, hvis oplysningen var blevet givet til Købstæderne forud for skaden (hvilket ubestridt ikke var tilfældet forud for skaden), uanset Købstædernes acceptregler, og at sagsøger ikke har eller kan løfte denne bevisbyrde,
- At udlejningen af køretøjet herudover – som følge af den reelle ændring af brugerforholdet i strid med registreringsbekendtgørelsens § 42 – er i strid med forsikringsbetingelsernes pkt. 8, litra b om risikoændring, hvorefter Købstædernes skal have besked hvis der sker ændring i brugerforholdet, hvilket ubestridt ikke er sket, allerede idet lejeren ikke blev registreret som fast bruger af køretøjet,

- At undladelsen af oplysningen om udlejningsforholdet er en fareforøgende omstændighed jf. FAL § 45, som var relevant for Købstæderne at få oplyst, idet Købstæderne ikke ville have opretholdt kaskoforsikringen for køretøjet, hvis oplysningen om indgåelse af en tidsubegrænset lejeaftale, herunder til godstransport, var blevet oplyst til selskabet,
- At når Købstæderne har løftet bevisbyrden for, at angivet fareforøgende omstændighed er overtrådt, så er Købstæderne fri for ansvar, hvis det dokumenteres, at man ikke ville have indtegnet eller opretholdt forsikringen på de aftalte vilkår, og det gøres gældende, at Købstæderne har løftet denne bevisbyrde, hvorfor spørgsmålet om den tidsmæssige sammenhæng mellem udlejningsperioden og tidspunktet for skadens indtræden er uden betydning,
- At det herved fremhæves, at der i betingelsernes pkt. 8, litra b (bilag 2, side 7) er indbygget en naturlig forudsætning om, at forsikringstager (sagsøger) overholder loven – i dette tilfælde registreringsbekendtgørelsens § 42, uden at dette behøves særskilt angivet i betingelserne,
- At idet Købstæderne ikke var bekendt med den indtrådte fareforøgelse forud for skadens indtræden, er spørgsmålet om tidspunktet for selskabets påberåbelse af FAL § 48 irrelevant for vurderingen af dækningsberettigelsen af den indtrådte skade, men at det i øvrigt gøres gældende,
- At Købstæderne rettidigt har angivet, at udlejningen udgjorde en fareforøgelse,
- At det af Købstæderne er dokumenteret, at selskabet ikke ville have opretholdt kaskodækningen for køretøjet, hvis Købstæderne forinden skadens indtræden var blevet gjort bekendt med, at sagsøger foretog tidsubegrænset udlejning af køretøjet – i modsætning til en lejlighedsvis udlejning af køretøjet, når dette ikke blev brugt som erstatningskøretøj til kunder med biler til reparation - uden overholdelse af registreringsbekendtgørelsens bestemmelser,
- At sagsøger som professionel autoforhandler ikke kan være ubekendt med netop kravene i registreringsbekendtgørelsen til indregistrering af den korrekte bruger af køretøjet,
- At sagsøger heller ikke på andet grundlag har sandsynliggjort, at Købstæderne skulle være forpligtet til at yde dækning i anledning af den indtrådte skade,

At sagsøger særligt ikke – som professionel autoforhandler – kan støtte nogen ret på angivelsen af ”faktura følger” i taksatorrapporten, bilag 11, og dette særligt ikke i en sag som den foreliggende, hvor køretøjet må anses for totalskadet,

At det fremsatte rentepåkrav bestrides, idet der tidligst vil kunne kræves renter fra to uger efter udarbejdelse af taksatorrapporten af 2. september 2021, dvs. fra den 16. september 2021.

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen. Sagsøger har herunder frafaldet anbringendet om en aftalemæssig forpligtelse til forsikringsdækning af den skete skade.

Rettens begrundelse og resultat

Det fremgår af sagsøgtens interne acceptregler for motorkøretøjer af 1. januar 2019, at der ikke kan tegnes forsikring for blandt andet køretøjer, der anvendes til udlejning og gods mod betaling, såsom flytteforretning og vognmænd, og at der ikke tegnes bilforsikring for erhverv som vognmænd, flyttefirmaer og gods mod betaling.

For den tegnede forsikring gælder sagsøgtens forsikringsvilkår [REDACTED]. Forsikringen indeholder tillige en udvidelse af motorkøretøjsforsikringens dækning, således at køretøjet må udlejes/udlånes til kunder alene i den periode, hvor kunden har en bil til reparation og/eller service, og lejlighedsvis udlejes selvom kunden ikke har en bil til reparation og/eller service. Det er en forudsætning, at udlejning ikke sker i strid med bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Det fremgår af forsikringsvilkårene punkt 8 b, at Købstædernes forsikring skal have besked, hvis der sker ændringer i brugerforhold. Sagsøger er således forpligtet til at give meddelelse til sagsøger om ændring i brugerforhold.

I lejekontrakten, hvorved motorkøretøjet udlejes til [REDACTED], er det angivet, at lejeperioden påbegyndes den 29. april 2021, men ikke til hvilken dato. Lejekontrakten angiver endvidere en månedsleje.

Retten lægger til grund, at sagsøger ikke har modtaget besked om ændringen i brugerforhold, at motorkøretøjet er udlejet uden tidsbegrænsning, og ved færdselsuheldet den 9. juni 2021 havde været udlejet i mere end 30 dage uden omregistrering til fast bruger i Køretøjsregisteret.

Det fremgår af bekendtgørelsen om udlejning af køretøjer uden fører § 5, stk. 3, at lejekontrakten blandt andet skal indeholde tidspunktet for lejeforholdets begyndelse og ophør med angivelse af dato og klokkeslæt.

Retten finder efter en sproglig forståelse af dækningsudvidelsen, at forsikrings-tager kun undtagelsesvist kan foretage udlejning af et køretøj, når dette alene sker "lejlighedsvis". Den tidsubegrænsede kontrakt opfylder således ikke formålet med udvidelsen og heller ikke kravet om en tidsbegrænset kontrakt i bekendtgørelsen om udlejning af køretøjer. Retten bemærker herved, at heller ikke kravet om registrering til fast bruger af køretøjet i registreringsbekendtgørelsens § 42 er opfyldt.

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at lejers brug af køretøjet og undladelsen af at give sagsøgte meddelelse om udlejningsforholdet er en fareforøgende omstændighed, jf. forsikringsaftalelovens § 45, og at det efter sagsøgtes acceptregler ville have medført, at sagsøgte ikke ville have indtegnet eller opret-holdt forsikringen på de aftalte vilkår.

Retten finder, at sagsøgte, der ikke var bekendt med den indtrådte fareforøgelse forud for skadens indtræden, efter det foreliggende må anses for rettidigt at have angivet, at udlejningen udgjorde en fareforøgelse.

Som følge af det anførte, tages sagsøgtes påstand om frifindelse til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 36.000 kr. Købstædernes Forsikring, Gensidig er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Købstædernes Forsikring, Gensidig, frifindes.

Købstædernes Forsikring, Gensidig skal til Autoforhandler betale sagsomkostninger med 36.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.